

(החשך מעמוד 16)

גישוש לעבר ממשלות המערך, גם בתקופות שבהן היה הנזק שבניצי הליכוד. עתה נפלה בידיו הזדמנות לכהן כשר בממשלה. אולם ד"ש וידין לא היו בטור חים שהם רוצים להיכנס לממשלה. ידן נסע לארצות-הברית, וכששב המתין לו תמיר בנמל-התעופה. בפי תמיר היתה אנהנו מצטרפים עתה לממשלה, אתה מת מנה כסגן ראש-הממשלה ויורש את בגין. ידן שוכנע, רובינשטיין התנגד וטען כי הדיווח הרפואי של תמיר הוא המצאה. כאשר דלף סיפור הדיווח הרפואי של תמיר לעיתונות, הוא מיהר אישית לכל עורכי העיתונים וביקש מהם שלא לפרסם זאת. עמית, שגם לו קסם הכסא בממשלה, היה בתחילה ניטרלי, אך ככל שהתחזקו הסיכויים שד"ש תצטרף לממשלה, תמך עמית יותר ויותר בתוכנית זו. ידן שילם לתמיר במזומן, כאשר נערך כו הבחירות הפנימיות למישרות השרים מקרב חברי ד"ש, תמך ידן במועמדותו של תמיר, לעומת מועמדותו של ח"כ בנימין הלוי, למרות שניסונו המישוטי של הלוי, רב משל ידן. באותו ערב, שבו הוחלט על הצטרפות ד"ש לממשלה, נחתמו שני דברים: חסרו לה של ד"ש כמפלגה מאוחדת, והברית הקדושה בין תמיר לידן. לתמיר לא היה איכפת שד"ש מתחלפת באופן זה, כך הוא ידע, הוא יכול לבצר את מעמדו בתוך התנועה החדשה לכשר תקום, וכן להיות השושבין של הצטרפות שרידי ד"ש, שעליהם הוא שולט, לליכוד, כשהוא מקבל את דמיה-שידוכין. יש הטוענים גם כי תמיר, בהתנהגותו ובהכרזותיו (בין השאר זו שהשוותה את חברי-הכנסת ממפלגתו, וידן עטשי, לי אנשי רק"ח) ובהשפעתו על ידן, קבר את ד"ש לחלוטין.

הזה מעורר תיעוב, הוציאה את האוויר מדיברי תמיר, שניסה לשהוף את הל"ע לחלום המרכז הליברלי הגדול. היו לו מחשבות לגבי שולמית אלוני, אולם תמיר ידע כי שידוך עם אלוני לא יחזיק מעמד אפילו עד הבחירות. אלוני דומה לו קצת יותר מדי, ויש המגדירים אותה כ"שמואל תמיר ממין נקבה". כאשר קמה ד"ש, ותנועת-שינוי של אמנון רובינשטיין הצטרפה אליה, הבין תמיר מה שלא הבינו שולמית אלוני, ול"ע: שאין סיכוי לתנועות קטנות: לתמיר לא היתה כל בעייה באימוץ כל דיעה, ולכן יכול היה לאמץ, בלהט האופייני לו, את כל הסיסמות שהפריח ייגאל ידן ערב הקמת המפלגה החדשה. אולם ידן ורובינשטיין לא רצו בתמיר. ניסיונותיו של תמיר לתפוס בטלפון את ידן עלו פעמים רבות בתוהו. עד שידן לא יכול עוד לעמוד במיתקפה וקבע פגישה עם תמיר. הפגישה בוטלה, נקבעה מחדש, בוטלה שוב, ולבסוף, כשהבין ידן כי לא יוכל להימלט מתמיר, נפגש איתו. ידן לא רצה בתמיר, משום שידע כי בכל מקום שאליו מגיע תמיר חל לבסוף פילוג. הקבוצה המייצעת לידן, זו ש"הקיימה יחד עימו את ד"ש, הידועה כ"קבוצת ה-77", פסל — בשיחות פנימיות — את תמיר מכל-יכול. רובינשטיין לא רצה בתמיר מסיבות נוספות. הוא פחד כי הצטרפותו של זה לד"ש תיצור דימוי לאומני וניצי למפלגה החדשה, ותחזק את הניצנים הקיצוניים שכבר ישבו בה, כמאיר זורע, איסר הראל ודן טולקובסקי. ידן ורובינשטיין היו בעצה אחת כי יש למנוע מתמיר להיכנס לד"ש. אולם תמיר היה ערום מהם. הוא ניצל את הצהרות והכרזות ידן, על האפשרות הניתנת לכל אדם להצטרף לד"ש, ועמד על כוונתו.

פרק י"ב:

ההתחברות

עם בגין

התוכניות של תמיר לגבי פירוק ד"ש לא הלכו בדיוק לפי רצונו של תמיר. החישובים שלו, לגבי החלוקה של המנדטים, היו שונים מהמצב שהסתמן לפני חודשים אחדים. תמיר החליט להבטיח עצמו מכל הכי וזנים. מערכת-יחסיו של תמיר עם ראשי הממשלה, מנחם בגין, היתה או על סף תהום. בגין, שתמיר הוכנס לממשלתו ללא רצונו, התעלם מתמיר בישיבות ממשלה ובהופעותיו הציבוריות, התייחס אליו כאל חלל ריק. היועץ המישוטי לממשלה, הרופסור אהרון ברק, הפך שרי-המישפטים הפרטי של בגין. עימו התייעץ בכל דבר, אותו לקח לכל השיחות בעיקבות ביקור אנוור אל-סאדאת בארץ, כשתמיר מונה כל הזמן בצד, כאבן שאין לה הופכין. תמיר החליט לשנות מצב זה. הוא שלח שליחים אל בגין, התחנן לפגישות, וראש-הממשלה לא עמד בלחץ ונפגש עימו. אי-אפשר לומר כי אהוי פגישה זו הפך בגין אהבו של תמיר, אולם ההצעות הפוליטיות שהציע לו תמיר קנו אפילו את לב ראשי-הממשלה. תמיר הציע לבגין כי כאשר תתפרק ד"ש, יביא לו לליכוד שיבעה עד שמונה חברי-כנסת נאמנים.

פרק י"ג:

פרק אחרון,

בינתיים

עם פירוקה של ד"ש מצא ידן את עצמו שבי לחלוטין בידיו של תמיר. עקבא נוף ובנימין הלוי הם באופן מוצהר אנשי תמיר, אליהו הוא מסוג הטיפוסים המודים כי יילכו עם מי שכדאי להם, ואין ספק שתמיר יידע להסביר לו כי כדאי לו ללכת איתו. שני חברי-הכנסת האחרים שבתנועה הדמוקרטית החדשה, שפיץ אסי עד ומרדכי אלגרבלי, אומנם אינם מאנשי תמיר, אך גם אינם אנשי-ידן מובהקים. מותר להניח כי תמיר ממתין עתה להודמנות לזרוק את ידן לכלבים, וללכת לליכוד עם מכסימום של חברי-כנסת שירי כל הביא כנדוניה לבגין. צעד זה ודאי שייעשה, אם כי העיתוי שלו יהיה גזר ביותר לתמיר: כאשר יוכל לקבל בתמורה ממנחם בגין את המחיר הגבוה ביותר.

פרק י':

ד"ש

אז חשבו ידן ורובינשטיין בתמימות מותם האינסופית כי מסוגלים להתחכם לתמיר. הם הכריזו כי כל מי שרוצה להצטרף לד"ש, חייב לעשות זאת ללא כל מיטען, תפקיד או מישרה פוליטית. על תמיר היה להתפטר מהכנסת, יחד עם עושר-אכליו המזמר, נוף, ולהפסיד בכך גם שני מיליוני הלירות שהמדינה עמדה לנדב לו לניהול מערכת-הבחירות שלו. תמיר היה כמי שנדחק אל הקיר, אולם הוא התעשת מהר מאד, התפטר יחד עם נוף מהכנסת והתחבק עם ידן ורובינשטיין שטיין לנין מצלמות העיתונאים, כחבר ד"ש מן המניין. היה זה הימור מוצלח מאד. הבחירות הפנימיות שנערכו בד"ש היו אות לכל חווייה-שחורות במפלגה זו לגבי תמיר. הוא הצליח להכניס ארבעה מאנשיו לסיעת ד"ש לכנסת, שמתה 15 איש. עם התפטרות זורע מהכנסת נכנס החמישי ממקורביו תמיר, שלמה אליהו. אחרי הבחירות התחילו להגיע השמועות והסיפורים על המנגנונים המשומנים היטב של תמיר, על פי מיטב המסורת התמירית. שהבטיחו את בחירת אנשי תמיר לראשות הרשימה ולכנסת. כל זה היה מנוגד לגמרי לחזון התמים של הבחירות הדמוקרטיות. הכל בוחרים בכל, שהיה הדגל של ד"ש. מסקנת רבים בד"ש היתה אחת: "הסי" תכנונו עם תמיר, ומהר יותר משחשבונו שזה יקרה!" אך מסקנתו של מנהיג התנועה ייגאל ידן היתה שונה לחלוטין. האיש שאינו מבין דבר בעניינים פוליטיים, ושנתגלה חיש מהר כאיש מוגבל מאד, הוקסם מהתככים של תמיר, קרב אותו אליו והפך אותו צל קבוע שלו. תוך שבועות אחדים הפך תמיר איש-אמונו ויועצו של ידן, כאשר ידן אינו מוכן להישמע אף לאחד מהמרכיבים האחרים בד"ש, וגם לא ליועציו הקרובים ביותר, כמאיר (מ"מ) דה-שילט.

פרק י"א:

הממשלה

השיא היה ערב כניסת ד"ש לממשלה. חלום-חיייו של תמיר היה להיות חבר בממשלה — ולא חשוב איוו ממשלה, תחת איוו ראשי-ממשלה ובאיווה תפקיד, כל עוד אינו יכול להגיע לתפקיד האחד שהוא ראוי לו. לדעת עצמו: זה של ראשי-הממשלה. לשם כך גם שלח אותות-

ובצע ספטמבר

לסטודנטים - חיילים - רווקים/ות
4 ימים בכפר הנופש

כולל: חצי פנסיון בחדרים ממוזגים עם שרותים צמודים.

במחיר 1000 ל"י + מע"מ בלבד
וחינם לפי בחירה:

2 שיעורי סקי מים או צלילת בכורה או סיור מדברי למעין עין פורטוגה

מיוחד לנופשים

* סיורים לסנטה קטרינה * קורס צלילה * ספארי צלילה * השכרת מפרשיות *
"מבצע ספטמבר" כולל טיסה הלך ושוב ב-1993 ל"י + מ.ע.מ.

פרטים והרשמה אצל כל סוכני הנסיעות — במשרד נביעות — תל-אביב, בן-יהודה 103, כניסה א', טלפון 243811-03.

ב, הארחה בקיבוצים, אלנבי 100, ת"א, טל. 614879-03. ושירות נביעות: טלפון 5-6191-059.

באוירה נינוחה ונושבת
החגיגה בנביעות ננושכת

להתראות בנביעות

חדש
סלון נוסף של
Mrs. Shosh UNISEX
נפתח בדיונוף 190 ת"א
טל: 23 68 92
בניהול:
גן * מצ'י

קבלת מודעות
לכל העיתונים
במחירי המערכת

פירסום אידיאל

אבן גבירול 110 תל-אביב
(פינת אנטוקולסקי)
טלפון 227117, 227118
חניה חופשית

חתונה, בריחה ולכל
מאורע!
שמלות ערב אופנתיות
או.לה.לה. דיזנוף 146, ת"א

"רובקס"

חגיגת מצאי חדש של הצלחות
הנפלאות של "רובקס"